

Lange (Norge) understregede stærkt Ønsket om, at det forberedende Udvalgs næste Møde blev det sidste, og at Afrustningskonferencen sammenkaldtes i 1931, at Konventionen kom til at omfatte alle Sider af de militære Forberedelser, derunder fremhævede han navnlig, at det var vigtigt, at den omfattede de militære Budgetter, og at der blev truffet Kontrolforanstaltninger og taget Skridt til Arbejdets Fortsættelse, da den første Konference formentlig kun vilde føre til en Standsning af Rustningerne.

Tanczos (Ungarn) fremhævede den utaalelige Stilling, Ungarn var i, grundet paa dets ensidige Afrustning og sluttede sig til Ønsket om, at Afrustningskonferencen sammenkaldtes i 1931.

Grev Bernstorff (Tyskland) vilde ikke nu komme ind paa Enkeltheder, der vilde blive diskuteret i det forberedende Udvalgs Møde i November Maaned. Han kunde ikke dele Formandens Optimisme; det forberedende Udvalg havde hidtil intet udrettet, derfor havde den tyske Regering fralagt sig ethvert Ansvar; den vil ikke opfatte den første Konference som et første Skridt, medmindre der herved gennemføres en betydelig Indskrænkning af alle Rustningskategorier.

Lord Cecil mente heller ikke, man skulde komme ind paa Enkeltheder her; han kunde ikke godkende, at det forberedende Udvalg intet havde udrettet; det havde ganske vist ikke fuldendt sit Arbejde, men at intet var udrettet, var at gaa for vidt. Endelig mente han ikke, man allerede nu skulde fastsætte en bestemt Dato for Afrustningskonferencen, den maatte ikke samles før Forberedelserne var afsluttet, og et Resultat kunde naas.

En Række andre Delegerede udtalte sig ligeledes for den snarlige Afslutning af det forberedende Udvalgs Arbejde og Afrustningskonferencens Sammenkaldelse.

Fra tysk Side foresloges det, at det i selve den Beslutning, Forsamlingen iaar vedtog angaaende Afrustningsspørgsmaa-

let udtrykkeligt skulde siges, at Konferencen skulde sammenkaldes i Løbet af Aaret 1931. Dette Forslag støttedes af Italien, Østrig og Ungarn, men opnaaede ikke Flertal i Udvalget. *Lange* foreslog som et Kompromis, at det i 3. Udvalgs Beretning til Forsamlingen skulde siges, at Udvalget ønskede, at den almindelige Konference sammenkaldtes i 1931, hvilket vedtoges enstemmigt. Forsamlingen vedtog den nedenfor i Bilag 6, Sp. 6175 gengivne Beslutning, der var foreslaaet af 3. Udvalg.

2. Privat Vaabenfabrikation og Offentliggørelse af Fabrikationen.

Dette Spørgsmaal er blevet behandlet af et særligt Udvalg, der sidst har holdt Møde i August 1929. Udvalget har ikke afsluttet sit Arbejde eller udarbejdet et Udkast til en Konvention, idet Enighed ikke var opnaaet paa alle Punkter navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Offentliggørelse af Statsfabrikationen.

Fra forskellig Side er det hævdet, at der bestaar en vis Forbindelse mellem dette Spørgsmaal og det af det blandede Udvalg behandlede Spørgsmaal om Begrænsning af Materiel, og 3. Udvalg indstillede, og Forsamlingen vedtog sidste Aar, at Raadet skulde indkalde det særlige Udvalg, naar det blandede Udvalg havde afsluttet sit Arbejde paa dette Omraade. Da det blandede Udvalg ikke i Aarets Løb har holdt Møde, har det særlige Udvalg ikke kunnet sammenkaldes.

I 3. Udvalg fremhævede *Jouhaux* (Frankrig) stærkt Nødvendigheden af at regulere den private Vaabenfabrikation. Trods den moralske Fordømmelse og Pagtens Bestemmelser udvikler den private Vaabenfabrikation sig frit og udgør en Fare for Freden. Han mindede om de Skandaler, der nylig var afslørede, og gennemgik Spørgsmaalets Historie og fandt, at Undersøgelserne var tilstrækkeligt fremskredne til nu at udforme en Konvention.

Disse Udtalelser fandt Tilslutning fra tysk, britisk og østrigsk Side.